

PRO JUSTITIA

Datum van uitspraak

21 februari 2019

Dossiernaam

Notitie nummer parket

Vonnisnummer/ Griffienummer

50569 / 2019

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Aangeboden op

Vonnis

25ste kamer voorheen 52ste kamer

Ref. Griffie : 3

OR : /

PK :

Op verzet tegen vonnis nr.

d.d. 13 januari 2016.

INZAKE VAN :

50697 , zonder gekend
beroep, geboren te op
wonende te

Opposant

Die werd vertegenwoordigd door haar raadsman Mr. Chantal Janssen, advocaat.

TEGEN:

De Heer Procureur des Konings bij het parket Halle-Vilvoorde, in naam van zijn ambt

EN:

DE WOONINSPECTEUR, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met burelen gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert-II-laan 19 bus 22,

EISER TOT HERSTEL,

Vertegenwoordigd door mr. Sundermann loco Mr. Philippe Declercq, advocaat (balie Leuven),

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van:

In het gerechtelijk arrondissement Brussel,

tussen 5 april 2005 en 2 april 2014,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben ;

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, op het moment van de feiten
eigendom van _____ krachtens aktes van 31 juli 1990 en 27 augustus 1991
verleden bij notaris _____ te _____
en
op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____
krachtens een akte van 25 maart 1993 verleden bij notaris _____ te _____

bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20 §1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning,

namelijk:

1. tussen 5 april 2005 en 13 oktober 2013
in het pand gelegen te _____
8 appartementen in een meergezinswoning
2. tussen 29 mei 2013 en 2 april 2014
in het pand gelegen te _____
7 appartementen in een meergezinswoning

met de omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van

op 22 oktober 2015, ref. :

2. WAT BETREFT DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZET

1. Opposant tekende op 6 november 2018 verzet aan tegen het vonnis gewezen bij verstek door de 52^e kamer thans 25^e kamer, van deze rechtbank op 13 januari 2016, waarbij zij wegens de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen 1 en 2 (zoals verbeterd) werd veroordeeld tot:
 - een gevangenisstraf van zes maanden,

- een geldboete van 3.000 EUR, vermeerderd met de opdecimen tot 18.000 EUR en een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar wat betreft de helft van de geldboete en de vervangende gevangenisstraf,
- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150 EUR als bijdrage aan het Slachtofferfonds,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- de gerechtskosten begroot op 34,17 EUR,
- de verbeurdverklaring van 87.260 EUR,
- wat betreft de herstellvordering werd zij veroordeeld tot een verbod om pand nr. te verhuren of ter beschikking te stellen voor bewoning, en het verbod om pand nr. te verhuren of ter beschikking te stellen voor bewoning, hetzij te slopen of de bestemming ervan te wijzigen, telkens onder verbeurte van een dwangsom en met machtiging aan de wooninspecteur en aan het College van Burgemeester en Schepenen van de Sted
- de publicatie van het vonnis.

De verzetsakte van 6.11.2018 werd betekend aan de Procureurs des Konings van Brussel en het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, i.e. de Wooninspecteur.

Het verzet werd ingeleid voor deze 25^e, voorheen 52^e kamer, op de openbare terechtzitting van 21 november 2018, waarop werd vastgesteld dat het verzet werd betekend aan de Procureur des Konings te Brussel en niet deze te Halle-Vilvoorde.

Vervolgens werd op 22.11.2018 een nieuwe verzetsakte betekend aan de heer Procureur des Konings te Halle-Vilvoorde. Er werd niet opnieuw betekend aan de Wooninspecteur.

Op de openbare terechtzitting van 28 november 2018 werd opgeworpen dat de Wooninspecteur niet inzake was in de tweede verzetsprocedure. De zaak werd verdaagd naar de openbare terechtzitting van 24 januari 2019.

Op de openbare terechtzitting van 29 november 2018 werd de zaak van het eerste verzet tevens verdaagd naar de zitting van 24 januari 2019 om tesamen met het tweede verzet te behandelen.

Er werd een derde verzetsakte betekend aan het Parket Halle-Vilvoorde en aan de Wooninspecteur op 29 november 2018 en deze werd tevens behandeld op de zitting van 24 januari 2019.

Op de openbare terechtzitting van 24 januari 2019 werd de zaak wat betreft de ontvankelijkheid van de verzetten tegensprekelijk behandeld en heeft de rechtbank gehoord:

- Mr. Chantal Janssen voor en in naam van opposant in haar uiteenzettingen en middelen; zij legde een conclusie en stukken neer;
- Mevr. Vercarre, eerste substituut Procureur des Konings te Halle-Vilvoorde, in haar vordering;
- Mr. Sundermann looo Mr. De Clercq, voor en in naam van de eiser tot herstel, in haar vordering en middelen; zij legde twee conclusies neer.

2.

Met de drie voormelde verzetsaktes wordt verzet aangetekend telkens tegen het vonnis gewezen bij verstek tegen opposant door de 52^e correctionele kamer van deze rechtbank op 13 januari 2016 in verband met notienr. |

De drie verzetsprocedures moeten worden samengevoegd.

3.

Het bestreden vonnis werd betekend aan woonst van opposant op 25 maart 2016.

De buitengewone termijn van verzet gaat pas in de dag nadat de veroordeelde kennis heeft gekregen, niet van het tegen hem gewezen verstekvonnis, maar van de regelmatige betekening daarvan. (zie Cass. 11 juni 2014, A.R. nr. P.14.0374.F)

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar of en wanneer de veroordeelde daadwerkelijk in kennis kwam van de betekening van het bestreden vonnis. Het gevangenisbriefje ontvangen op 29.10.2018 geldt niet als betekening van het vonnis a quo, daar dit geen kennisgeving is van het eensluidend afschrift van de te betekenen akte, noch kon daaruit worden opgemaakt of en wanneer er een betekening was geweest.

Er zijn derhalve geen elementen die erop wijzen dat opposant meer dan 15 dagen voor de betekening van het verzet op 6.11.2018 persoonlijk kennis had van de betekening van het vonnis a quo.

4.

Opposant maakt voldoende aannemelijk dat de betekening van het verzet op 6.11.2018 aan de Procureur des Konings te Brussel berust op een fout of vergissing van de Gerechtsdeurwaarder, die zij pas opmerkte op de openbare terechtzitting van 21 november 2018.

Opposant heeft zich laten bijstaan door professionelen en had voor de betekening van haar rechtsmiddel geen andere keuze dan een beroep te doen op een gerechtsdeurwaarder die optreedt als enig gewettigd mandataris om akten te betekenen. Opposant mocht en moest dan ook te goeder trouw uitgaan van de kundigheid en diligentie van de instrumenterende gerechtsdeurwaarder opdat het verzet aan het juiste Parket zou worden betekend. Er zijn geen elementen of stukken ter beschikking van de rechtbank die erop wijzen dat er enige omstandigheid was buiten de wil van de opposant om en die kon worden voorzien of worden afgewend. De overmacht in haar hoofde moet worden aanvaard.

De fout of nalatigheid van de gerechtsdeurwaarder kan als overmacht worden beschouwd waardoor de wettelijke termijn om verzet aan te tekenen verlengd wordt met de tijdsduur waarin het voor de veroordeelde volstrekt onmogelijk was om het rechtsmiddel in te stellen (zie

Cass., 9 november 2011, *T. Strafr.* 2012, 38, noot G. Schoorens).

Het gevangenisbriefje ontvangen op 29.10.2018 volstaat niet opdat opposant precies wist tegen welke procureur – die van Brussel of die van Halle-Vilvoorde, het verzet moest worden aangetekend; deze kennis had zij (althans de door haar aangestelde professionelen die haar bijstonden) ten vroegste op 6.11.2018.

Aldus maakt opposant aannemelijk dat gedurende de periode 6.11.2018 – 21.11.2018 zij in de voltrekte onmogelijkheid was om het verzet correct te betekenen en zij mocht uitgaan van de diligente handelwijze van de gerechtsdeurwaarder.

De buitengewone verzetstermijn, die geacht moet worden een aanvang te hebben genomen op 6.11.2018, moet worden verlengd met 15 dagen, zodat het tweede verzet betekend aan de Procureur van Halle-Vilvoorde op 22.11.2018, alsook het derde verzet van 29.11.2018 tijdig en rechtsgeldig zijn.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 153, 154, 162, 182, 185, 187, 189, 190 van het wetboek van strafvordering,
- de artikelen 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

NA TEGENSpraak

Voegt de zaken ingevolge de verzetten betekend bij akten van 6.11.2018, 22.11.2018 en 29.11.2018 samen;

Verklaart het verzet van mevrouw

ontvankelijk;

Alvorens verder recht te doen, zegt dat de partijen conclusies en stukken kunnen neerleggen en aan elkaar mededelen als volgt:

- Opposant: uiterlijk op 1 april 2019;

- Openbaar ministerie en eiser tot herstel: uiterlijk op 2 mei 2019
- Opposant: uiterlijk op 31 mei 2019.

Stelt de rechtsdag waarop de pleidooien worden gehouden vast op de openbare terechtzitting van **20 juni 2019 om 11.30 uur** voor 45 minuten, in de zaal 0.11, Justitiepaleis, Poelaertplein 1.

Houdt de kosten aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 21 februari 2019 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

Mevr. Matthys

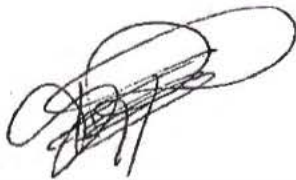
rechter

In aanwezigheid van Mevr. Vercarre

1 substituut-procureur des Konings bij het parket Halle-Vilvoorde.

Met bijstand van Mevr. De Roeck

griffier

De Roeck

Matthys